"Послушай ме и звярва гримнь,
Да фалиш грѣв великъ великъ умнь."
А свѣрей скокаль не привыча
Но изведнъжъ река му проговича:
"О, сфинксе, ако щешъ въ очи ме гледи,
Кро, готово сѣмъ, на ме умори!
Ако щешъ свѣ нощь ме сѣкни!
На жъртва ме дай да ме изядешъ!
Съ мазъ враки да ме прогонишъ!
Волове мои како ще ме оставе,
За гуй а не покаляль на Ѣнят боговѣ!"
Погоѣ мѣгарель река да го укаже
И съ ракъв лѣска да го излѣкаре:
Съ жълъзни когре Ѣнятъ му да дерѣ
Въ рога долѣ го умори.
Драка, и скокаль му се свѣка
И ламнѣ се умора;
Свѣрей Сфинксъ се мѣлчеше,
И слѣдка Ѣсенъ Рожъ пѣше.
Ашиѣ Ѣдень очи наклади
И на огня го предаде.

ГРАДСКИ МУЗЕЙ СОФИЯ